

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 8 februari 2024 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie en het insluiten middels het toepassen van een open kamerprogramma.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klaagster op [d.d.] een zorgmachtiging opgelegd heeft gekregen voor de duur van 12 maanden. De mogelijk tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de bewegingsvrijheid en het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten zijn in deze zorgmachtiging opgenomen. Het ernstig nadeel is gelegen in de aanwezigheid van een psychotische stoornis en de zorgen over haar toestandbeeld. Daarnaast heeft klaagster zelf geen ziektebesef en blijft zij paranoïde en waanideeën houden. Sinds [d.d.] is klaagster opgenomen op de [locatie Fivoor], waar zij momenteel nog verblijft.

Klaagster heeft zich op [d.d.] tot de klachtencommissie gewend met haar klacht inzake de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van een open kamerprogramma. Klaagster heeft ingestemd met inzage in het elektronisch patiëntendossier door de klachtencommissie ten behoeve van de behandeling van de klachten.

Klaagster heeft een klacht ingediend over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van insluiting door het opleggen van een open kamerprogramma. Het schorsingsverzoek dat klaagster bij haar klacht had gevoegd is toegezegd en de vrijheden van klaagster zijn voorafgaand aan de zitting uitgebreid.

Klaagster heeft, samen met haar advocaat, in de stukken en ter zitting beweerd dat een open kamerprogramma als een vorm van 'insluiting' beschouwd moet worden. Dit omdat het een vorm van dwang is, waarbij zij haar kamer niet zonder toestemming mocht verlaten. Nu er sprake zou zijn van 'insluiting' dient er een 8:9-besluit ten grondslag te liggen aan deze beslissing tot het verlenen van verplichte zorg. Bovendien dient 'insluiting' als vorm van verplichte zorg in de zorgmachtiging opgenomen te zijn. Beide zijn in het geval van klaagster niet gebeurd.

De verweerders stellen daarentegen dat een open kamerprogramma geen vorm van 'insluiting' is, omdat iemand met een open kamerprogramma ten alle tijden van zijn/haar kamer mag. Daarnaast gaat de deur niet op slot en kan degene dus zelf bepalen wanneer hij/zij de kamer verlaat. Nu er geen sprake is van een zogenaamde 'insluiting' hoeft er geen 8:9-besluit worden uitgereikt en behoeft de maatregel ook niet in de zorgmachtiging te zijn opgenomen.

De klachtencommissie stelt aan de hand van het elektronisch patiëntendossier vast dat klaagster lijdt aan een psychische stoornis, te weten schizofrenie, hallucinaties en paranoïde en erotomane wanen. De klachtencommissie onderschrijft dat klaagster tijdens haar behandeling meermaals niet in samenwerking is geweest. Duidelijk is geworden dat klaagster baat heeft bij structuur en rust, nu zij vaak spanningen ervaart. Tijdens het gesprek op [d.d.] liepen de spanningen bij klaagster hoog op, wat heeft geresulteerd in een incident met agressie. Als reactie hierop heeft klaagster een kamerprogramma opgelegd gekregen, zodat zij weer de rust terug zou vinden. De commissie kan zich vinden in de redenering van verweerder dat er sprake is geweest van een "open" kamerprogramma waarbij klaagster zelf kon bepalen of zij wel of niet haar kamer zou verlaten. Derhalve was er geen sprake van een beperking van vrijheden waarvoor een 8.9-besluit diende te worden genomen.

De klachtencommissie is bovendien van oordeel dat verweerders voldoende gemotiveerd hebben waarom besloten is tot het opleggen van het kamerprogramma aan klaagster. Daarnaast is het kamerprogramma na twee dagen geëvalueerd en opgeheven en zijn de vrijheden van klaagster daarmee weer verder uitgebreid. De klachtencommissie ziet derhalve voldoende grond voor het opgelegde kamerprogramma.

Gelet op bovenstaande beoordeelt de klachtencommissie de klacht over het opleggen van een kamerprogramma aan klaagster als **ongegrond**.

Schadevergoeding

Op grond van artikel 10:11 Wvvgz kan klaagster de klachtencommissie verzoeken een schadevergoeding toe te kennen. Deze schadevergoeding dient naar billijkheid vastgesteld te worden. Klaagster heeft bij het indienen van haar klacht gebruikgemaakt van het recht om een verzoek tot schadevergoeding in te dienen. Van het toekennen van een schadevergoeding kan echter enkel sprake zijn bij een gegronde klacht. Nu er geen sprake is van een gegronde verklaring van de klacht, wordt het verzoek tot schadevergoeding afgewezen.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht **ongegrond**.